

Noot bij het artikel over de Fluiter, van J. Reijnders

Volledigheidshalve memoreer ik nog enkele gegevens over de fluiter, als gepubliceerd in het Jaarverslag, dat de Hr. Brander over het jaar 1959 uitbracht voor de KNNV, waarvan Hr. Reijnders blijkbaar geen kennis droeg:

"In het bosgedeelte achter het gemaal van de Ringvaart werd niet alleen op 24 Mei door Hr. Straatman 1 ex waargenomen, maar op 11, 12 en 13 Juni 2 exx door Mej. van Drooge gehoord en gezien. Daar Eykman als laatste trekdatum 5 Juni geeft, mag dus wel worden aangenomen, dat de fluiter dit jaar een territorium had in het Amsterdamse Bos."

Ter plaatse werd in dat jaar niet geïnventariseerd, zodat hier slechts te hooi en te gras eens een VWG-lid passeerde.

vDr

Het begrip "BROEDVOGEL"

(Een reactie op het artikel over de Fluiter, van de Hr. J. Reijnders)

Veel woorden kan men op verschillende manieren nader definieren, al naar gelang van het gebruik dat men er van wil maken.

De Hr. Reijnders geeft in zijn artikel over de fluiter de volgende vereisten om te kunnen spreken van een broedvogel: een zingend mannetje, een wijfje, een nest, eieren en jongen.

In ons Mededelingenblad 1963, no. 4 gaf ik, met het oog op de Parkinventarisaties op soort, de volgende omschrijving:

"Broedvogel": hieronder te verstaan een vogelsoort, die door nestbouw, eieren, of zang over voldoende lange termijn, te kennen geeft dat het biotoop hem aanstaat voor broedgebied.

Dat is wel een ander uiterste, en, ik geef het toe, het uiterst bruikbaar minimum.

Gaarne wil ik vooropstellen, dat Reijnders' definitie de "ideale" is. Maar daarmee, als zovele idealen, in de praktijk onbruikbaar, althans indien men inventariseert in voor het publiek toegankelijke parken e.d. in de omgeving van een stad als Amsterdam.

Niet alleen hebben onze VWG-leden noch in het Amsterdamse Bos, noch in de parken e.d., vergunning om buiten de paden te gaan; enkele uitzonderlijke gevallen daargelaten ben ik daar nog blij over ook.

Een dergelijke vergunning zou, met het oog op de veiligheid van de vogel, slechts gebruikt kunnen worden op tijden dat géén publiek aanwezig is, en dan nog dusdanig, dat geen enkel spoor wordt achtergelaten.

Hoeveel broedsels zijn al niet ten gronde gegaan tengevolge van belangstelling gewoon van het pad af. Uitgaande van het belang van vogelbescherming is het betreden van bospartijen e.d. dan ook slechts op zeer beperkte schaal toelaatbaar.

Een tweede vraag is: is het vinden van een nest met eieren, c.q. jongen, werkelijk nodig om een vogel "broedvogel" te kunnen noemen?

De meeste vogelaars nemen met minder genoegen, tenzij het gaat om een voor Nederland nieuwe soort.

In het Amsterdamse Bos werd het eerste matkopnest gevonden in 1963. Toch twijfelt niemand er aan, dat deze soort reeds jaren broedde in het Amsterdamse Bos.

De boomkruiper werd in 1964 voor het eerst nestelend waargenomen, en nog wekenlang volgden de waarnemingen ter plaatse elkaar op. Niemand is bij het nest geklommen en heeft jongen of zelfs maar eieren gezien. Onze Vogelwerkgroep, inclusief de toch heus wel kritische leiding, accepteert hem als broedvogel met ingang van 1961. Het jaar daarvoor was hij een twijfelgeval en gaf tot hevige discussies aanleiding. Toen inderdaad had een gevonden nest de doorslag kunnen geven.

Ik ben het er mee eens, dat de fluit in het Amsterdamse Bos niet als broedvogel mag worden gequalificeerd, zelfs niet volgens mijn definitie. Ik ben het er niet mee eens, dat wij daarmee zullen moeten wachten tot aan alle eisen van de omschrijving van Hr. Reijnders is voldaan.

Mej. Mr. J.H.U. van Drooge

Adres: Cornelis Dopperkade 8 VI, Amsterdam Zuid II

vDr/MHV